

European Securities and
Markets Authority

Retningslinjer

for håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger

Indhold

I. Anvendelsesområde.....	3
II. Henvisninger til lovgivning, forkortelser og definitioner	4
III. Formål.....	8
IV. Compliance og rapporteringsforpligtelser	
V. Retningslinjer for håndhævelse	10
Baggrund.....	10
Formålet med håndhævelse	12
Begrebet håndhævelse	12
Håndhævelsens omfang.....	13
Europæiske håndhævende myndigheder	14
Forhåndsgodkendelse	16
Udvælgelsesmetoder.....	17
Undersøgelsesprocedurer	18
Håndhævelsesreaktioner.....	20
Europæisk koordinering.....	21
Nye sager og afgørelser	22
Rapportering	25

I. Anvendelsesområde

Hvem?

1. Disse retningslinjer gælder for alle kompetente myndigheder i EU-medlemsstaterne, der varetager håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger i henhold til gennemsigtheddirektivet. De skal også gælde for kompetente myndigheder i lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), som ikke er EU-medlemsstater, for så vidt gennemsigtheddirektivet finder anvendelse i disse lande.

Hvad?

2. Disse retningslinjer gælder i forhold til håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger i henhold til gennemsigtheddirektivet for at sikre, at finansielle oplysninger i harmoniserede dokumenter fra udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, opfylder kravene i gennemsigtheddirektivet.
3. Dette omfatter finansielle oplysninger fra udstedere, der allerede er noteret på et reguleret marked, og som er underlagt gennemsigtheddirektivet, som krævet i dette direktiv. I henhold til Kommissionens forordning nr. 1569/2007 kan dette i givet fald også omfatte finansielle oplysninger fra udstedere fra tredjelande, som anvender regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, der anses for at være ækvivalente med IFRS.
4. Disse retningslinjer finder ikke anvendelse på håndhævelsen af den ikke-finansielle redegørelse i henhold til artikel 19a og artikel 29a i regnskabsdirektivet.
5. De kompetente myndigheder og andre relevante enheder kan vælge også at følge disse retningslinjer, når de håndhæver bestemmelser om finansielle oplysninger, der er baseret på andre krav, som udstedere skal opfylde i henhold til national ret.

Hvornår?

6. Disse retningslinjer træder i kraft to måneder fra datoen for offentliggørelsen heraf på ESMA's websted på alle EU's officielle sprog.
7. Medmindre de håndhævende myndigheder beslutter at gennemføre ændringerne tidligere, vil de reviderede retningslinjer 5, 6, 6a og 6b træde i kraft den 1. januar 2022.

II. Henvisninger til lovgivning, forkortelser og definitioner

Medmindre andet er angivet, har de i gennemsigtighedsdirektivet anvendte og definerede termer samme betydning i disse retningslinjer. Nogle af de termer, der er defineret i gennemsigtighedsdirektivet, gengives nedenfor til orientering. Desuden finder følgende definitioner, henvisninger til lovgivning og forkortelser anvendelse:

Henvisninger til lovgivning

<i>Regnskabsdirektivet</i>	Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (som ændret ved direktiv 2014/95/EU)
<i>Direktivet om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters regnskaber</i>	Rådets direktiv 86/635/EØF om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber
<i>ESMA-forordningen</i>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (som ændret ved forordning (EU) nr. 2019/2175)
<i>IAS-forordningen</i>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder
<i>Direktivet om forsikringssekskabers årsregnskaber</i>	Rådets direktiv 91/674/EØF om forsikringssekskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber

*Direktivet om markeder for
finansielle instrumenter
(MiFID-II)*

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU.

Gennemsigtighedsdirektivet

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (som ændret ved direktiv 2013/50/EU).

Forkortelser

<i>CESR</i>	Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg
<i>EØS</i>	Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde
<i>EECS</i>	European Enforcers Coordination Sessions
<i>ESMA</i>	Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed
<i>EU</i>	Den Europæiske Union
<i>GAAP</i>	Almindeligt anerkendte regnskabsprincipper
<i>IASB</i>	International Accounting Standards Board
<i>IFRS</i>	International Financial Reporting Standards
<i>IFRS IC</i>	International Financial Reporting Standards Interpretation Committee

Definitioner

Regnskabsdirektiverne

Ved regnskabsdirektiverne forstås Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om

		årsregnskaber, Rådets direktiv 91/674/EØF om forsikringssekskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber samt Rådets direktiv 86/635/EØF om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber
<i>Korrigerende information</i>		En håndhævende myndigheds eller en udsteders udsendelse, på foranledning af eller efter krav fra en håndhævende myndighed, af en meddelelse om offentliggørelse af en væsentlig fejlagtig oplysning med hensyn til en eller flere bestemte poster, der indgår i allerede offentliggjorte finansielle oplysninger, og, medmindre det er praktisk umuligt, den korrigerede oplysning
<i>Håndhævelse forbindelse finansielle oplysninger</i>	<i>i med</i>	Undersøgelse af, om finansielle oplysninger overholder det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, iværksættelse af passende foranstaltninger, når overtrædelser afsløres under håndhævelsesprocessen, i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse i henhold til gennemsigtheddirektivet, samt iværksættelse af andre foranstaltninger, der er relevante for håndhævelsen
<i>Håndhævende myndighed/europæisk håndhævende myndighed</i>		Kompetente myndigheder eller organer, som handler på deres vegne, i EØS i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse i henhold til gennemsigtheddirektivet
<i>Regnskaber</i>		Års- og perioderegnskaber opstillet i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger som defineret nedenfor
<i>Harmoniserede dokumenter</i>		Dokumenter, hvis offentliggørelse kræves i gennemsigtheddirektivet
<i>Hjemland</i>		Hjemlandet som defineret i gennemsigtheddirektivets artikel 2, stk. 1, litra i)
<i>Værtsland</i>		Værtslandet som defineret i gennemsigtheddirektivets artikel 2, stk. 1, litra j)
<i>Udsteder</i>		Udsteder som defineret i gennemsigtheddirektivets artikel 2, stk. 1, litra d), undtaget "fysiske personer"
<i>Markedsoperatør</i>		Markedsoperatør som defineret i MiFID-direktivets artikel 4, stk. 1, nr. 18
<i>Regulerede oplysninger</i>		Regulerede oplysninger som defineret i gennemsigtheddirektivet, dvs. samtlige oplysninger, som udstederen eller enhver anden person, der har anmodet om

optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked uden udstederens samtykke, skal offentliggøre i henhold til gennemsigtheddirektivet, i henhold til artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)¹ eller i henhold til love eller administrative bestemmelser i en medlemsstat som vedtaget i medfør af gennemsigtheddirektivets artikel 3, stk. 1.

Reguleret marked

Reguleret marked som defineret i MiFID II-direktivets artikel 4, stk. 21

Relevant regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger

IFRS og regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, der anses for at være ækvivalente med IFRS på baggrund af Kommissionens forordning nr. 1569/2007² samt nationale almindeligt anerkendte regnskabsprincipper (nationale GAAP), der anvendes i EØS. Dette omfatter også krav til ledelsesberetninger i henhold til direktivet om årsregnskaber

Typer af undersøgelser

Fokuseret skrivebordsundersøgelse af finansielle oplysninger

Vurderingen af, om foruddefinerede problemer/områder i de finansielle oplysninger, der indgår i et eller flere harmoniserede dokumenter fra en udsteder, er i overensstemmelse med de relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger. Skrivebordsundersøgelsen indebærer ikke nogen interaktion mellem den håndhævende myndighed og udstederen. Den håndhævende myndighed konkluderer på baggrund af de gennemførte undersøgelsesprocedurer, om der er tegn på overtrædelser i forhold til de analyserede foruddefinerede problemer/områder.

Ubegrænset skrivebordsundersøgelse af finansielle oplysninger

Evalueringen af det samlede indhold af de finansielle oplysninger, der indgår i et eller flere harmoniserede dokumenter fra en udsteder, med henblik på at identificere problemer/områder, som den håndhævende myndighed mener bør analyseres yderligere, og den efterfølgende

¹ Direktiv 2003/6/EF blev ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 596/2014 af 16. april 2014. Fra denne dato betragtes henvisninger som henvisninger til forordning (EU) nr. 596/2014 og læses efter sammenligningstabellen i bilag II til forordning (EU) nr. 596/2014.

² Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007 af 21. december 2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandsudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF, som ændret ved Kommissionens delegerede forordning nr. 310/2012 af 21. december 2011.

undersøgelse af, hvorvidt de finansielle oplysninger vedrørende disse forhold/områder er i overensstemmelse med de relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger. Den ubegrænsede skrivebordsundersøgelse indebærer ikke nogen interaktion mellem den håndhævende myndighed og udstederen. Den håndhævende myndighed konkluderer på baggrund af de gennemførte undersøgelsesprocedurer, om der er tegn på overtrædelser i de analyserede finansielle oplysninger.

Interaktiv, fokuseret undersøgelse af finansielle oplysninger

Vurderingen af, om foruddefinerede problemer/områder i de finansielle oplysninger, der indgår i et eller flere harmoniserede dokumenter fra en udsteder, er i overensstemmelse med de relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger. Den interaktive fokuserede undersøgelse indebærer interaktion mellem den håndhævende myndighed og udstederen. Den håndhævende myndighed konkluderer på baggrund af de gennemførte undersøgelsesprocedurer og de modtagne oplysninger fra udstederen, om den har konstateret overtrædelser i forhold til de analyserede foruddefinerede problemer/områder.

Interaktiv, ubegrænset undersøgelse af finansielle oplysninger

Evalueringen af det samlede indhold af de finansielle oplysninger, der indgår i et eller flere harmoniserede dokumenter fra en udsteder, med henblik på at identificere problemer/områder, som den håndhævende myndighed mener bør analyseres yderligere, og den efterfølgende undersøgelse af, hvorvidt de finansielle oplysninger vedrørende disse forhold/områder er i overensstemmelse med de relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger. Den interaktive ubegrænsede undersøgelse indebærer interaktion mellem den håndhævende myndighed og udstederen. Den håndhævende myndighed konkluderer på baggrund af de gennemførte undersøgelsesprocedurer og de modtagne oplysninger fra udstederen, om den har konstateret overtrædelser i forhold til de analyserede problemer/områder.

III. Formål

8. I henhold til ESMA-forordningens artikel 16 kan ESMA udstede retningslinjer med hensyn til de retsakter, der er henvist til i ESMA-forordningens artikel 1, stk. 2, som omfatter gennemsigtighedsdirektivet, med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv tilsynspraksis med hensyn til disse retsakter og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse heraf. Navnlig på baggrund af målene for

gennemsigtighedsdirektivet, dvs. at sikre en effektiv og konsekvent håndhævelse, og på grundlag af bestemmelserne om, at de kompetente myndigheder skal have bemyndigelse til at undersøge, om finansielle oplysninger, der offentliggøres i henhold til gennemsigtighedsdirektivet, er udfærdiget i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering, finder ESMA, at disse retningslinjer tjener sådanne formål.

9. Mere præcist er formålet med disse retningslinjer at fastlægge en konsekvent og effektiv tilsynspraksis og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af EU-retten og derved fremme en fælles strategi, som det fremgår af betragtning 16 til IAS-forordningen, vedrørende håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger i henhold til gennemsigtighedsdirektivet med henblik på at tilvejebringe en korrekt og effektiv håndhævelsesordning for at sikre investorernes tillid til finansmarkederne og undgå tilsynsarbitrage. Disse retningslinjer er principbaserede og definerer håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger og anvendelsesområdet herfor i henhold til gennemsigtighedsdirektivet, fastsætter, hvilke karakteristika håndhævende myndigheder bør besidde, beskriver udvælgelsesteknikker, som bør følges, og andre aspekter af håndhævelsesmetoder, beskriver de typer af håndhævelsesreaktioner, som håndhævende myndigheder bør gøre brug af, og forklarer, hvordan håndhævelsesaktiviteterne koordineres inden for ESMA.
10. I 2019 er definitionerne, retningslinje 5, 6, 6a og 6b i retningslinjerne for håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger blevet revideret for at tage hensyn til de henstillinger, der blev fremsat på grundlag af en peer review³ i 2017 af gennemførelsen af disse retningslinjer. Disse ændringer har til formål at styrke den tilsynsmæssige konvergens inden for håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger ved yderligere at harmonisere de procedurer, der gennemføres af håndhævende myndigheder, når de undersøger finansielle oplysninger, der er offentliggjort af udstedere i overensstemmelse med gennemsigtighedsdirektivet.
11. Endelig bør de kompetente myndigheder i henhold til artikel 24, stk. 4a, i gennemsigtighedsdirektivet have alle de undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for udøvelsen af deres funktioner. Disse beføjelser bør udøves i henhold til national ret.

IV. Compliance og rapporteringsforpligtelser

Status for disse retningslinjer

12. Dette dokument indeholder retningslinjer, som er udstedt til kompetente myndigheder i henhold til ESMA-forordningens artikel 16. I henhold til ESMA-forordningens artikel 16, stk. 3, skal de kompetente myndigheder bestræbe sig bedst muligt på at efterleve dem.
13. De kompetente myndigheder, som er omfattet af disse retningslinjer, bør efterleve dem ved at indarbejde dem i deres tilsynspraksis. ESMA bemærker, at det

³ ESMA 42-111-4138 Peer Review Report – Peer Review on Guidelines on Enforcement of financial information, 18. juli 2017, ESMA, Paris

håndhævelsesansvar, som er omfattet af disse retningslinjer, varetages af de kompetente myndigheder, der er udpeget i hver enkelt medlemsstat, eller af enheder, der har fået uddelegeret opgaver med henblik herpå.⁴ Det endelige ansvar for overholdelsen af gennemsigtighedsdirektivets bestemmelser påhviler imidlertid den udpegede kompetente myndighed. Uanset hvilken enhed der i praksis forestår håndhævelsen, er de kompetente myndigheder fortsat forpligtet til at bestræbe sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer.

Indberetningspligt

14. De kompetente myndigheder, som disse retningslinjer gælder for, skal underrette ESMA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller meddele begrundelsen, såfremt de ikke efterlever eller agter at efterleve dem, inden for to måneder efter datoen for offentliggørelsen af retningslinjerne på ESMA's websted på alle EU's officielle sprog, til corporate.reporting@esma.europa.eu. Hvis der ikke er modtaget svar inden for tidsfristen, anses de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Der findes en skabelon til meddelelser på ESMA's websted. Enhver ændring af status med hensyn til overholdelse skal også meddeles ESMA.

V. Retningslinjer for håndhævelse

Baggrund

15. Betragtning 16 til IAS-forordningen fastsætter følgende: "En korrekt og effektiv håndhævelsesordning er afgørende for at sikre investorernes tillid til finansmarkederne. Medlemsstaterne skal i henhold til [EU]-traktatens artikel 10 træffe foranstaltninger, der er egnede til at sikre overholdelsen af internationale regnskabsstandarder. Kommissionen agter at samarbejde med medlemsstaterne, i særdeleshed via EU-udvalget for Værdipapirtilsynsmyndigheder (CESR), om at udvikle en fælles strategi vedrørende gennemførelse."
16. Med henblik herpå oprettede CESR, forgængeren for ESMA, European Enforcers Coordination Sessions (EECS), som er et forum, hvor nationale håndhævende myndigheder udveksler synspunkter og drøfter erfaringer vedrørende håndhævelsen af krav til rapportering af finansielle oplysninger. EECS er en permanent arbejdsgruppe, der rapporterer til ESMA's stående udvalg for virksomhedsrapportering (CRSC).
17. Som anført i EECS' mandat, som blev revideret i 2013, er EECS' vigtigste aktiviteter følgende:
 - drøfte nye sager, som forelægges af de europæiske håndhævende myndigheder eller af ESMA

⁴ Gennemsigtighedsdirektivets artikel 24.

- drøfte afgørelser og foranstaltninger, der er truffet af de europæiske håndhævende myndigheder og indlagt i EECS' database
 - når relevante forhold har vist sig ikke at være omfattet af standarder for rapportering af finansielle oplysninger eller at være genstand for modstridende fortolkninger, forberede spørgsmålene med henblik på henvisning til standardiserings- eller fortolkningsorganer, f.eks. IASB og IFRS IC
 - dele og sammenligne praktiske erfaringer inden for håndhævelse, f.eks. udvælgelse, risikovurdering, evalueringsmetoder, kontakt med udstedere og revisorer
 - udvælge og udarbejde meddelelse om fælles håndhævelsesprioriteter
 - yde rådgivning om håndhævelsesforhold og udarbejde udkast til ESMA's erklæringer, udtalelser eller retningslinjer
 - bistå ESMA med at gennemføre undersøgelser eller gennemgange af, hvordan IFRS anvendes i praksis
 - rådgive ESMA i forbindelse med offentliggørelsen af udvalgte afgørelser
 - tilrettelægge uddannelseskurser for håndhævende myndigheder.
18. CESR udviklede standard nr. 1 og 2 om håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger i Europa i henholdsvis april 2003 og april 2004 (CESR/03-073 og CESR/03-317c). Disse standarder indeholdt en fælles strategi ved at fastsætte principper, der definerer håndhævelse, omfanget heraf, den håndhævende myndigheds karakteristika, udvælgelsesteknikkerne og andre håndhævelsesmetoder, der finder anvendelse, foranstaltninger og koordinering af håndhævelse.
19. Anvendelsen af standarderne og drøftelserne i EECS om håndhævelsesafgørelser og andre erfaringer med håndhævelse førte til nedsættelse af en gruppe under CRSC, som skulle gennemføre en undersøgelse af de foranstaltninger, der var truffet. Dette resulterede i, at CRSC i juni 2010 besluttede at revidere CESR-standarderne om håndhævelse under hensyntagen til erfaringerne fra anvendelsen af standarderne siden 2005.
20. I 2017 foretog ESMA en peer review af gennemførelsen af disse retningslinjer. Som følge af konklusionerne og resultaterne af denne peer review blev definitionerne og retningslinje 5 og 6 revideret, og retningslinje 6a og 6b blev tilføjet.
21. Disse retningslinjer er resultatet af dette arbejde. Der er tale om principper, hvor hovedprincipperne er skrevet med sort skriftfarve og forklarende, uddybende og eksemplificerende afsnit med grå skriftfarve. For at efterleve disse retningslinjer skal en håndhævende myndighed efterleve retningslinjerne som helhed, uanset om de er skrevet med sort eller grå skriftfarve.

Formålet med håndhævelse

22. **Formålet med håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger, der indgår i harmoniserede dokumenter, er at bidrage til en konsekvent anvendelse af det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger og derved til gennemsigtigheden af finansielle oplysninger, der er relevante for de beslutninger, som træffes af investorer og andre brugere af harmoniserede dokumenter. Gennem håndhævelse af bestemmelserne om finansielle oplysninger bidrager de håndhævende myndigheder til at beskytte investorer og styrke markedstilliden samt undgå tilsynsarbitrage.**
23. For at investorer og andre brugere af harmoniserede dokumenter er i stand til at sammenligne de finansielle oplysninger fra forskellige udstedere, er det vigtigt, at disse oplysninger er baseret på en konsekvent anvendelse af det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger i den forstand, at hvis forholdene og omstændighederne ligner hinanden, vil indregning, præsentation, måling og/eller oplysninger ligne hinanden i det omfang, det er påkrævet i henhold til det pågældende regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger.
24. For at sikre, at håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger overalt i EØS forstås på samme måde, bør de håndhævende myndigheder have samme forståelse af principperne i disse retningslinjer og reagere på en ensartet måde, når afvigelser fra det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger opdages.
25. Hensigten hermed er ikke kun at fremme en konsekvent anvendelse af det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, hvilket bidrager til et velfungerende indre marked, som også er vigtigt for den finansielle stabilitet, men også at undgå tilsynsarbitrage.

Begrebet håndhævelse

26. **I disse retningslinjer defineres håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger som undersøgelse af, om finansielle oplysninger overholder det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, iværksættelse af passende foranstaltninger, når overtrædelser afsløres under håndhævelsesprocessen, i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse i henhold til gennemsigtighedsdirektivet, samt iværksættelse af andre foranstaltninger, der er relevante for håndhævelsen.**
27. Håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger indebærer en undersøgelse af finansielle oplysninger for at vurdere, om de er i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger. For at håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger kan være effektiv, bør de håndhævende myndigheder også træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med disse retningslinjer, når afvigelser fra det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger opdages, for at sikre, når det er nødvendigt, at markedsdeltagerne får nøjagtige oplysninger i

overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger.

28. De håndhævende myndigheder kan også søge at tilskynde til overholdelse ved at udsende varslinger og andre publikationer, der skal hjælpe udstederne ved opstillingen af deres regnskaber i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger.

Håndhævelsens omfang

29. **Disse retningslinjer gælder for håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger i harmoniserede dokumenter fra udstedere. De kan også følges ved håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger, der er baseret på andre krav, som udstedere skal opfylde i henhold til national ret.**
30. Som anført i indledningen til disse retningslinjer, kan de gælde i forhold til ethvert relevant regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, der anvendes af noterede udstedere i EØS, da behovet for beskyttelse af investorer ikke afhænger af, hvilket regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger udstederen anvender. IFRS er obligatorisk for alle udstedere, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende i EØS, i deres konsoliderede regnskaber, mens medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at lokale GAAP anvendes i enkelte årsregnskaber.
31. Retningslinjerne finder dog ikke anvendelse på håndhævelsen af den ikke finansielle redegørelse i henhold til artikel 19a og artikel 29a i regnskabsdirektivet.
32. **Retningslinje 1: Ved håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger, der er udleveret af udstedere, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende uden for EØS (udstedere fra tredjelande), skal de europæiske håndhævende myndigheder i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i gennemsigtighedsdirektivet, sikre, at de har adgang til tilstrækkeligt kvalificerede ressourcer, eller i modsat fald koordinere håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger med ESMA og andre europæiske håndhævende myndigheder for at sikre, at de har de fornødne ressourcer og den nødvendige ekspertise. De europæiske håndhævende myndigheder bør koordinere håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger med ESMA for at sikre en konsekvent behandling af finansielle oplysninger fra sådanne udstedere.**
33. I overensstemmelse med gennemsigtighedsdirektivet er finansielle oplysninger fra udstedere fra tredjelande underlagt håndhævelse fra den håndhævende myndigheds side i hjemlandet i EØS. I stedet for IFRS som godkendt i EU kan finansielle oplysninger fra en udsteder i sådanne tilfælde udarbejdes på grundlag af andre almindeligt anerkendte regnskabsprincipper (GAAP), der anses for at være ækvivalente i henhold til Kommissionens forordning nr. 1569/2007. Disse retningslinjer gælder også for håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger fra udstedere med vedtægtsmæssigt hjemsted i tredjelande, som anvender regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, der anses for at være ækvivalente med IFRS i henhold til ovennævnte forordning og yderligere ændringer.

34. Hvis den europæiske håndhævende myndighed i sådanne tilfælde fastslår, at det ikke er effektivt eller muligt for den selv at forstå håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger, kan den håndhævende myndighed ved aftale overdrage opgaven med at undersøge overholdelsen af det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger til en anden håndhævende myndighed eller til et centraliseret team, der skal sammensættes af ESMA efter anmodning fra håndhævende myndigheder. Ansvar for håndhævelsesafgørelsen forbliver dog altid hos den håndhævende myndighed i hjemlandet i EØS.
35. I henhold til gennemsigtighedsdirektivet kan medlemsstaterne indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder, som i medfør af deres egen lovgivning kan udføre enhver af de opgaver, der ved direktivet pålægges de kompetente myndigheder.

Europæiske håndhævende myndigheder

36. I henhold til gennemsigtighedsdirektivet varetages håndhævelsesansvaret af de kompetente myndigheder, der er udpeget i hver enkelt medlemsstat, og/eller i nogle tilfælde af enheder, der har fået uddelegeret opgaver med henblik herpå.
37. I henhold til gennemsigtighedsdirektivet skal medlemsstaterne udpege en central kompetent administrativ myndighed med ansvar for at varetage de forpligtelser, der følger af direktivet, og for at sikre, at bestemmelser vedtaget i medfør af direktivet anvendes. Med hensyn til undersøgelsen af, om oplysninger, der er nævnt i gennemsigtighedsdirektivet, er udfærdiget i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af oplysninger, og iværksættelsen af passende foranstaltninger, når overtrædelser afsløres, kan medlemsstaterne imidlertid udpege en anden kompetent myndighed end den centrale kompetente myndighed.
38. Medlemsstaterne kan også tillade deres centrale kompetente myndighed at uddelegere opgaver. Den udpegede kompetente myndighed er ansvarlig for håndhævelsen, hvad enten den selv forestår håndhævelsen eller har uddelegeret opgaven til en anden enhed. En sådan enhed, der har fået uddelegeret opgaver, bør være underlagt den uddelegerende myndigheds kontrol og være ansvarlig over for den. Det endelige ansvar for kontrollen med overholdelsen af gennemsigtighedsdirektivets bestemmelser, herunder ansvaret for at fastlægge og opretholde en passende håndhævelsesproces, påhviler under alle omstændigheder de udpegede kompetente myndigheder i de relevante medlemsstater.
39. I henhold til gennemsigtighedsdirektivet skal en håndhævende myndighed mindst have følgende beføjelser:
 - a) beføjelsen til at undersøge, om finansielle oplysninger i de harmoniserede dokumenter overholder det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger
 - b) retten til at kræve alle oplysninger og dokumenter fra udstedere og deres revisorer

- c) muligheden for at foretage kontrolundersøgelser på stedet og
 - d) beføjelsen til at sikre, at investorer informeres om væsentlige overtrædelser, der afsløres, og rettidigt får korrigerede oplysninger.
40. For at sikre, at alle relevante oplysninger kan fås som led i håndhævelsesprocessen, har de håndhævende myndigheder ved udførelsen af deres opgaver i overensstemmelse med gennemsigtighedsdirektivet beføjelse til at kræve oplysninger fra aktionærer eller andre personer, der udøver stemmerettigheder over en udsteder, og personer, der kontrollerer dem eller kontrolleres af dem.
41. Ved udførelsen af deres opgave bør de håndhævende myndigheder kræve de nødvendige oplysninger, uanset om der er tegn på eller ikke er tegn på, at finansielle oplysninger ikke overholder det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger.
42. **Retningslinje 2: De håndhævende myndigheder bør sikre effektiviteten af håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger. Med henblik herpå bør de have tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at gennemføre deres aktiviteter på en effektiv måde. Medarbejderne bør være fagligt kvalificerede, have erfaring med de relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger og omfatte et tilstrækkeligt antal under hensyntagen til antallet af udstedere, der er underlagt håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger, deres karakteristika, kompleksiteten af deres regnskaber og deres evne til at anvende det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger.**
43. For at sikre en effektiv håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger bør de håndhævende myndigheder have tilstrækkelige ressourcer. Ved vurderingen af, hvor mange medarbejdere der er behov for, spiller antallet af udstedere inden for håndhævelsens anvendelsesområde, kompleksiteten af de finansielle oplysninger samt evnen blandt dem, der udarbejder de finansielle oplysninger, og revisorerne til at anvende det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger en vigtig rolle. Sandsynligheden for at blive udvalgt til undersøgelse og omfanget af undersøgelsen bør ikke være begrænset af manglende ressourcer, eftersom det kan bane vej for tilsynsarbitrage.
44. Der bør være tilstrækkelige finansielle ressourcer til at sikre, at det nødvendige antal medarbejdere og tjenesteydelser kan anvendes til håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger. De finansielle ressourcer bør også være tilstrækkelige til at sikre, at medarbejderne er fagligt kvalificerede og erfarne.
45. **Retningslinje 3: De håndhævende myndigheder bør sikre tilstrækkelig uafhængighed af statslige myndigheder, udstedere, revisorer, andre markedsdeltagere og operatører på regulerede markeder. Uafhængighed af statslige myndigheder indebærer, at statslige myndigheder ikke uretmæssigt kan påvirke de afgørelser, der træffes af de håndhævende myndigheder. Uafhængighed af udstedere og revisorer bør bl.a. opnås gennem etiske regler og via sammensætningen af den håndhævende myndigheds bestyrelse.**

46. For at sikre en passende investorbekyttelse og undgå tilsynsarbitrage er det vigtigt, at den håndhævende myndighed ikke påvirkes uretmæssigt enten af medlemmer af det politiske system eller af udstedere og deres revisorer. Håndhævelsesansvar bør ikke uddelegeres til markedsoperatører, da dette ville skabe interessekonflikter, eftersom de udstedere, der er underlagt håndhævelse, samtidig er markedsoperatørernes kunder.
47. De håndhævende myndigheder bør ikke påvirkes uretmæssigt af statslige myndigheder, når de træffer afgørelser som led i håndhævelsesprocessen, hvad enten det er med hensyn til forudgående eller efterfølgende håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger. Desuden bør det ikke være muligt at ændre sammensætningen af den håndhævende myndigheds bestyrelse eller andre besluttende organer gennem statslig intervention inden udgangen af den periode, som medlemmerne er blevet udpeget til, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, der kræver sådanne foranstaltninger, da dette kan gøre håndhævelsesprocessen mindre uafhængig.
48. De håndhævende myndigheder bør i forbindelse med udstedere og revisorers uafhængighed træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre tilstrækkelig uafhængighed, herunder, men ikke begrænset til: opstilling af etiske regler for de personer, der er involveret i håndhævelsesprocessen, fortrydelsesperioder og sikkerhed for, at medarbejdere, der er involveret i håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger, ikke tilsidesætter uafhængighedskrav på grund af forbindelser til enten udstederen eller det involverede revisionsfirma. Repræsentanter for udstedere og revisorer bør ikke sammen eller individuelt kunne have et flertal af stemmerne i håndhævende myndigheders besluttende organer.

Forhåndsgodkendelse

49. **Retningslinje 4: Når forhåndsgodkendelse er tilladt, bør den være en del af en formel proces og først gives, efter at udstederen og dennes revisor har udformet deres endelige holdning til den pågældende regnskabsmæssige behandling.**
50. Håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger tager normalt udgangspunkt i offentliggjorte finansielle oplysninger. Det er derfor i sagens natur en efterfølgende aktivitet, som udføres i overensstemmelse med de i disse retningslinjer anførte undersøgelsesprocedurer og anvendes på de finansielle oplysninger, som er udvalgt på grundlag af de kriterier, der er fastsat i de i disse retningslinjer anførte udvælgelsesmetoder.
51. Nogle håndhævende myndigheder har imidlertid et veludviklet system med forhåndsgodkendelse, hvor udstedere kan få en håndhævelsesafgørelse på forhånd, dvs. inden de offentliggør de relevante finansielle oplysninger. Ifølge disse retningslinjer skal visse betingelser være opfyldt, når håndhævende myndigheder gør brug af forhåndsgodkendelse. Navnlig bør udstederen og dennes revisor have fastlagt den regnskabsmæssige behandling, der skal anvendes, på grundlag af alle specifikke forhold og omstændigheder, da dette vil gøre det muligt at basere afgørelser om forhåndsgodkendelse på det samme omfang af oplysninger som en efterfølgende

afgørelse. Herved undgås det, at afgørelser om forhåndsgodkendelse bliver generelle fortolkninger.

52. Forhåndsgodkendelse bør være en del af en formel proces i den forstand, at en egentlig afgørelse træffes af den håndhævende myndighed på tilsvarende måde, som efterfølgende afgørelser træffes på. Dette indebærer, at den håndhævende myndighed ikke bør kunne ændre sin holdning, efter at de finansielle oplysninger er blevet offentliggjort, medmindre forhold og omstændigheder har ændret sig mellem den dato, hvor den håndhævende myndighed gav udtryk for sin holdning, og den dato, hvor de finansielle oplysninger udsendes, eller der er andre vægtige grunde til at gøre dette. Dette udelukker ikke andre drøftelser mellem håndhævende myndigheder og udstedere og deres revisorer om regnskabsmæssige forhold, så længe resultatet ikke udgør en afgørelse.

Udvælgelsesmetoder

53. **Retningslinje 5: I forbindelse med håndhævelse anvendes normalt udvælgelse. Udvælgelsesmodellen bør baseres på en blandet model, hvor en risikobaseret tilgang kombineres med en stikprøve- og en rotationsmetode. En risikobaseret tilgang bør tage højde for risikoen for en fejlagtig oplysning samt effekten af en fejlagtig oplysning på de finansielle markeder. Udvælgelsesmodellen bør sikre, at hver udsteder undersøges mindst én gang i løbet af en periode, der vælges af den håndhævende myndighed.**
54. Udvælgelsen bør baseres på en kombination af en risikobaseret tilgang, tilfældig stikprøveudtagning og rotation. En ren risikobaseret tilgang ville betyde, at de udstedere, som ikke opfylder de risikokriterier, der er fastsat af den håndhævende myndighed, aldrig ville blive underlagt håndhævelse. Der bør altid være mulighed for, at en udsteder udvælges til gennemgang. En ren tilfældighedsmetode kunne betyde, at udstedere med høj risiko ikke udvælges rettidigt. Det samme ville gælde for en ren rotationsmetode, og desuden ville der være mulighed for, at en udsteder ville være i stand til at beregne, hvornår vedkommendes regnskaber sandsynligvis ville blive udvalgt.
55. Risikofastsættelsen bør baseres på en kombination af sandsynligheden for overtrædelser og den potentielle effekt af en overtrædelse på de finansielle markeder. Komplexiteten af regnskaberne bør tages i betragtning. Karakteristika, såsom udstederens og dennes ledelses risikoprofil, ledelsens etiske standarder og erfaring og dens evne eller vilje til at anvende det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger korrekt samt erfaringsniveauet hos udstedernes revisorer med hensyn til det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, bør så vidt muligt tages i betragtning. Mens større udstedere typisk oplever mere komplekse regnskabsmæssige forhold, kan færre ressourcer og mindre erfaring med at anvende regnskabsstandarderne være mere udbredt blandt mindre og/eller nye udstedere. Derfor er ikke kun antallet af udstedere, men også deres karakteristika, relevante faktorer.
56. Oplysninger fra revisorerne om fejlagtige oplysninger, hvad enten det er i deres beretninger eller på anden vis, vil normalt medføre, at de pågældende finansielle

oplysninger udvælges med henblik på undersøgelse. Håndhævelsesundersøgelser bør baseres, dels på indikationer om fejlagtige oplysninger fra revisorer eller tilsynsorganer, dels på begrundede klager. På den anden side bør en revisionspåtegning uden forbehold fra en revisor ikke anses for at bevise, at der ikke er risiko for en fejlagtig oplysning. Håndhævelsesundersøgelser bør overvejes i tilfælde, hvor en klage, der er modtaget, efter en første undersøgelse synes pålidelig og relevant med henblik på en eventuel håndhævelsesundersøgelse.

57. For at sikre europæisk tilsynskonvergens bør de håndhævende myndigheder, når de anvender de relevante udvælgelseskriterier, tage hensyn til de fælles håndhævelsesprioriteter, der er identificeret af de håndhævende myndigheder sammen med ESMA.
58. Udvalgelsesmodellerne bør være i overensstemmelse med ESMA's tilsynsbriefing vedrørende udvælgelse. Sådanne kriterier er ikke offentlige, navnlig fordi udstedere i givet fald kunne identificere det tidspunkt, hvor de gøres til genstand for undersøgelse. De håndhævende myndigheder bør orientere ESMA om de faktorer, der anvendes som en del af deres nationale udvælgelsesmetode, og eventuelle senere ændringer. ESMA vil sikre fortløbig behandling af sådanne oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i ESMA-forordningen. Sådanne oplysninger vil tjene som grundlag for en eventuel yderligere udvikling, der måtte blive overvejet med hensyn til de kriterier, der anvendes til udvælgelsesmetoderne.

Undersøgelsesprocedurer

59. **Retningslinje 6: Som led i håndhævelsesprocessen bør de håndhævende myndigheder finde den mest effektive måde at håndhæve bestemmelserne om finansielle oplysninger på. Som led i de efterfølgende aktiviteter vedrørende håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger fra udstedere, der er udvalgt til håndhævelse, kan de håndhævende myndigheder anvende:**
 - a) interaktive, ubegrænsede undersøgelser
 - b) interaktive, fokuserede undersøgelser
 - c) ubegrænsede skrivebordsundersøgelser og
 - d) fokuserede skrivebordsundersøgelser.

De interaktive, ubegrænsede undersøgelser bør generelt udgøre mindst 33 % af alle undersøgelser, der gennemføres et givet år, eller dække mindst 10 % af det samlede antal udstedere, der er underlagt kontrolmyndighedens tilsyn i begyndelsen af året.

60. Interaktive undersøgelser indebærer udveksling af oplysninger mellem udstederen og den håndhævende myndighed vedrørende de finansielle oplysninger, der undersøges. Interaktionen mellem udstederen og den håndhævende myndighed kan f.eks. være, når den håndhævende myndighed stiller spørgsmål til udstederen, kræver understøttende dokumenter eller foretager inspektioner på stedet.

61. Interaktive undersøgelser bør være den primære procedure til håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger, og brugen af skrivebordsundersøgelser bør derfor begrænses. Interaktive fokuserede undersøgelser anvendt alene bør desuden ikke anses for tilfredsstillende til håndhævelsesformål.
62. Hvis en håndhævende myndighed ikke når nogen af tærsklerne i stk. 59 inden for et givet år, bør den kunne forklare, hvorfor den ikke var i stand til at nå disse tærskler.
63. **Retningslinje 6a: En håndhævers håndhævelsesmodel bør tage sigte på at vurdere, om udstederes finansielle oplysninger er i overensstemmelse med principperne om indregning, måling, præsentation og oplysninger i det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger. Desuden bør de håndhævende myndigheder undersøge, om de finansielle oplysninger i ledelsesberetningen stemmer overens med oplysningerne i regnskaberne og er i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger.**
64. Vurdering af, om finansielle oplysninger er i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, kræver ikke, at de håndhævende myndigheder afgiver en positiv erklæring om, at de finansielle oplysninger er i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger. Hvis den håndhævende myndighed i løbet af undersøgelsen konkluderer, at den er stødt på en væsentlig fejlagtig oplysning eller en uvæsentlig afvigelse som omhandlet i punkt 70 i retningslinje 7, bør den håndhævende myndighed anvende de håndhævelsesreaktioner, der er fastsat i afsnit 69 i retningslinje 7.
65. En håndhævende myndigheds konklusioner efter en undersøgelse kan antage en af følgende former:
 - a) en afgørelse om, at der ikke er behov for yderligere undersøgelse
 - b) en afgørelse, ifølge hvilken en håndhævende myndighed accepterer, at en specifik regnskabsmæssig behandling er i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, og at der ikke er behov for en håndhævelsesforanstaltning
 - c) en afgørelse, ifølge hvilken en håndhævende myndighed finder, at en specifik regnskabsmæssig behandling ikke er i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, uanset om der er tale om en væsentlig fejlagtig oplysning eller en uvæsentlig afvigelse, og om der er behov for en håndhævelsesforanstaltning.
66. De håndhævende myndigheder bør sikre, at de gennemførte undersøgelsesprocedurer er tilstrækkelige til at sikre en effektiv håndhævelsesproces, og at undersøgelsen og konklusionen heraf dokumenteres på passende vis.
67. **Retningslinje 6b: For at sikre, at de anvendte undersøgelsesprocedurer og de dertil knyttede konklusioner er robuste, bør de håndhævende myndigheder iværksætte kvalitetskontrol af de udførte undersøgelser.**

68. Kvalitetskontrollerne bør foretages af personale med relevant erfaring og ekspertise inden for det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger eller inden for de regnskabsmæssige problemer, der undersøges.

Håndhævelsesreaktioner

69. **Retningslinje 7: En håndhævende myndighed bør gøre brug af de reaktioner, der er anført nedenfor, på den håndhævende myndigheds initiativ. Når en væsentlig fejlagtig oplysning afsløres, bør den håndhævende myndighed rettidigt træffe mindst én af følgende foranstaltninger på grundlag af de betragtninger, der er beskrevet i punkt 73:**
- a) kræve en omgørelse af regnskaberne
 - b) kræve korrigerende information eller
 - c) kræve en korrektion i fremtidige regnskaber med tilpasning af sammenligningstal, når det er relevant.
70. **Når en uvæsentlig afvigelse fra regelsættet for rapportering af finansielle oplysninger forsætligt ikke korrigeres, for at en udsteders finansielle stilling, finansielle resultater eller pengestrømme præsenteres på en bestemt måde, bør den håndhævende myndighed træffe passende foranstaltninger, som om den var væsentlig.**
71. **Når en uvæsentlig afvigelse fra regelsættet for rapportering af finansielle oplysninger afsløres, men der er en betydelig risiko for, at den kunne blive væsentlig i fremtiden, bør den håndhævende myndighed informere udstederen om afvigelsen.**
72. **Lignende foranstaltninger bør træffes, når lignende overtrædelser afsløres, efter at der er taget hensyn til spørgsmålet om væsentlighed.**
73. Ved valget af, hvilken type foranstaltning der skal anvendes, bør de håndhævende myndigheder tage følgende i betragtning:
- a) Med forbehold af den håndhævende myndigheds eksisterende beføjelser er det endelige mål ved valget mellem, om der skal kræves en omgørelse af regnskaberne eller korrigerende information, at investorerne får de bedst mulige oplysninger, og det bør vurderes, om de oprindelige regnskaber og korrigerende information giver brugerne den tilstrækkelige klarhed, der er nødvendig for at træffe beslutninger, eller om en omgørelse af regnskaberne er den bedste løsning.
 - b) Ved valget mellem, om der skal kræves enten en korrektion i fremtidige regnskaber eller offentliggørelse af korrigerende information eller omgørelse af regnskaberne på et tidligere tidspunkt, bør forskellige faktorer tages i betragtning, dvs.:

- hvornår afgørelsen træffes: når afgørelsen f.eks. ligger meget tæt på datoen for offentliggørelsen af regnskaberne, kunne en korrektion i fremtidige regnskaber være hensigtsmæssig
- afgørelsens art og de forhold, der gør sig gældende:
 - når markedet er tilstrækkeligt informeret på det tidspunkt, hvor afgørelsen træffes, kunne den håndhævende myndighed vælge en korrektion i fremtidige regnskaber
 - når afgørelsen kun vedrører den måde, hvorpå oplysningerne er præsenteret i regnskaberne, og ikke indholdet (f.eks. hvis oplysningerne er præsenteret klart i noterne, mens de relevante regnskabsregler kræver præsentation i det primære regnskab), kunne den håndhævende myndighed også vælge en korrektion i fremtidige regnskaber.

Begrundelsen for offentliggørelsen i fremtidige regnskaber bør anføres klart i afgørelsen.

74. **Retningslinje 8: Ved fastsættelsen af væsentlighed i forbindelse med håndhævelse af bestemmelserne om finansielle oplysninger bør denne vurderes i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, der anvendes til udarbejdelsen af de finansielle oplysninger fra indberetningsdatoen.**
75. **Retningslinje 9: De håndhævende myndigheder bør sikre, at udstederne følger korrekt op på foranstaltninger, der træffes mod dem.**
76. Da væsentlige fejlagtige oplysninger pr. definition kan indvirke på de beslutninger, der træffes af investorer og andre brugere af harmoniserede dokumenter, er det vigtigt, at disse ikke kun informeres om, at der foreligger en fejlagtig oplysning, men også får den korrigerede oplysning rettidigt, medmindre det er praktisk umuligt. Når foranstaltning a) eller b) i retningslinje 7 træffes, bør de pågældende finansielle oplysninger og den foranstaltning, der er truffet, stilles til rådighed for markedsdeltagerne, medmindre det er praktisk umuligt, enten direkte af udstederen og/eller af den håndhævende myndighed.

Europæisk koordinering

77. **Retningslinje 10: For at opnå en høj grad af harmonisering inden for håndhævelse bør de europæiske håndhævende myndigheder drøfte og dele erfaringer om anvendelsen og håndhævelsen af det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, hovedsagelig IFRS, på møder i EECS. Desuden bør de europæiske håndhævende myndigheder med ESMA som koordinator hvert år identificere fælles håndhævelsesprioriteter.**
78. For at opnå en høj grad af harmonisering inden for håndhævelse har ESMA tilrettelagt regelmæssige møder i EECS, hvor alle europæiske håndhævende myndigheder er repræsenteret og bør deltage.

79. For at fremme tilsynskonvergens bør de håndhævende myndigheder med ESMA som koordinator identificere fælles regnskabsmæssige forhold med henblik på håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger i EØS, som bør offentliggøres i tilstrækkelig god tid inden udgangen af rapporteringsperioden. Selv om de fleste områder skulle være fælles, er nogle af dem måske ikke relevante for alle lande eller er specifikke for nogle sektorer. Fastlæggelsen af områder bør ske i tilstrækkelig god tid for at give de håndhævende myndigheder mulighed for at medtage disse i deres håndhævelsesprogram som områder, der skal undersøges.
80. **Retningslinje 11: Selv om ansvaret for håndhævelse påhviler de nationale håndhævende myndigheder, bør koordineringen af forudgående og efterfølgende afgørelser finde sted i EECS for at fremme harmoniseringen af håndhævelsespraksis og sikre, at de håndhævende myndigheder anvender en konsekvent tilgang med hensyn til anvendelsen af det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger. De europæiske håndhævende myndigheder bør med ESMA som koordinator også identificere regnskabsmæssige forhold og yde teknisk rådgivning i forbindelse med udarbejdelsen af ESMA's erklæringer og/eller udtalelser.**
81. Selv om foranstaltningerne træffes på nationalt plan indebærer oprettelsen af et indre marked for værdipapirer, at der findes en lignende investorbekyttelse i alle medlemsstater. En konsekvent håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger i EØS kræver koordinering og en høj grad af harmonisering af foranstaltningerne blandt de håndhævende myndigheder. For at sikre en korrekt og effektiv håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger og undgå tilsynsarbitrage vil ESMA fremme harmoniseringen af håndhævelsesstrategier ved at koordinere de forudgående og efterfølgende afgørelser, der træffes af de håndhævende myndigheder.
82. Udstedelsen af regnskabsstandarder og fortolkninger af anvendelsen heraf er forbeholdt standardiseringsorganer. ESMA og de håndhævende myndigheder udsteder derfor ingen generel IFRS-anvendelsesvejledning til udstedere. Som led i håndhævelsesaktiviteterne anlægger de håndhævende myndigheder dog et skøn for at afgøre, om den pågældende regnskabspraksis anses for at ligge inden for det accepterede område i henhold til det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger.
83. Når IFRS anvendes, vil væsentlige kontroversielle regnskabsmæssige forhold samt uklarheder og en eventuel manglende specifik vejledning, som fremgår under håndhævelsesprocessen, blive meddelt standardiserings- og fortolkningsorganer (dvs. IASB og IFRS IC) af ESMA. Dette er også tilfældet med hensyn til andre forhold, der identificeres, og som skaber begrænsninger for håndhævelsen under håndhævelsesprocessen.

Nye sager og afgørelser

84. **Retningslinje 12: Drøftelser af sager i EECS kan finde sted på enten et forudgående grundlag (nye sager) eller et efterfølgende grundlag (afgørelser).**

Undtagen i sjældne tilfælde, hvor den frist, som en håndhævende myndighed har fået, gør det umuligt at udarbejde, præsentere og drøfte en afgørelse med EECS, inden den træffes, bør et regnskabsmæssigt forhold forelægges som en ny sag i følgende situationer:

- **Når en tidligere afgørelse endnu ikke er truffet af en håndhævende myndighed, eller når der ikke har været nogen forudgående drøftelse af et bestemt regnskabsmæssigt forhold. Dette gælder ikke for forhold, der kun er af ringe teknisk betydning, eller når regnskabsstandarden er klar, og når overtrædelsen er åbenbar.**
- **Når forholdene vedrørende rapportering af finansielle oplysninger af de europæiske håndhævende myndigheder eller ESMA identificeres som værende af væsentlig betydning for det indre marked.**
- **Når den håndhævende myndighed er uenig i en tidligere afgørelse om samme regnskabsmæssige forhold.**
- **Når den håndhævende myndighed identificerer en risiko for meget forskellige behandlinger mellem udstedere i hele Europa.**

Håndhævelsesafgørelser, der træffes på grundlag af en ny sag, bør tage hensyn til resultatet af drøftelsen i EECS.

85. Et regnskabsmæssigt forhold kan præsenteres som en ny sag, når den håndhævende myndighed ønsker yderligere vejledning fra andre håndhævende myndigheder på grund af det regnskabsmæssige forholds komplekse karakter, eller når den håndhævende myndighed ønsker yderligere vejledning, fordi sagen kan rejse et spørgsmål med hensyn til håndhævelsen.
86. Bortset fra regnskabsmæssige forhold, hvor en standard er klar, overtrædelsen er åbenbar, og hvor der endnu ikke er truffet afgørelse, bør regnskabsmæssige forhold, som rejser sig for en håndhævende myndighed, meddeles ESMA og drøftes i EECS for at sikre, at der anvendes en konsekvent håndhævelsesstrategi. For at gøre dette bør de håndhævende myndigheder forelægge sådanne sager til drøftelse, inden de træffer en afgørelse, og tage hensyn til resultatet af drøftelsen i EECS. Resultatet bør også tages i betragtning af andre håndhævende myndigheder. ESMA kan også forelægge nye sager for EECS i tilfælde af, at sager vedrørende rapportering af finansielle oplysninger er af væsentlig betydning for det indre marked.
87. **Retningslinje 13: En afgørelse bør forelægges for EECS, hvis afgørelsen opfylder et eller flere af følgende kriterier:**
 - **Afgørelsen vedrører regnskabsmæssige forhold med teknisk betydning.**
 - **Afgørelsen er blevet drøftet som en ny sag, medmindre der er blevet truffet en anden afgørelse under drøftelsen på mødet i EECS.**
 - **Afgørelsen vil af andre grunde være af interesse for andre europæiske håndhævende myndigheder (denne vurdering vil sandsynligvis være baseret på drøftelser i EECS).**

- **Afgørelsen indikerer for en håndhævende myndighed, at der er risiko for, at udstedere anvender meget forskellige regnskabsmæssige behandlinger.**
 - **Afgørelsen vil sandsynligvis have en betydelig indvirkning på andre udstedere.**
 - **Afgørelsen træffes på grundlag af en bestemmelse, der ikke er omfattet af en specifik regnskabsstandard.**
 - **Afgørelsen er blevet underkendt af en ankeinstans eller en domstol.**
 - **Afgørelsen er tilsyneladende i strid med en tidligere afgørelse om det samme eller et lignende regnskabsmæssigt forhold.**
88. Nye sager og afgørelser, der drøftes i EECS, vedrører normalt IFRS-regnskaber, men omfatter også f.eks. regnskaber, som er opstillet i henhold til GAAP, der anses for at være ækvivalente med IFRS som godkendt i EU.
89. For at sikre effektive drøftelser bør nye sager og afgørelser være klare og koncise og samtidig indeholde alle relevante faktiske omstændigheder, udstederens argumenter, grundlaget for den håndhævende myndigheds overvejelser og konklusionen.
90. **Retningslinje 14: De håndhævende myndigheders håndhævelsesafgørelser bør tage hensyn til tidligere afgørelser om de samme regnskabsmæssige forhold, hvor lignende forhold og omstændigheder gør sig gældende. Håndhævelsesafgørelser omfatter både forudgående og efterfølgende afgørelser samt resultatet af drøftelser i EECS om en afgørelse om, hvorvidt en regnskabsmæssig behandling er i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger og foranstaltningen i forbindelse hermed. Uanset resultatet af drøftelsen i EECS påhviler det den nationale håndhævende myndighed at træffe den endelige afgørelse.**
91. For at sikre en konsekvent håndhævelsesordning overalt i EØS bør de håndhævende myndigheder, inden de træffer en håndhævelsesafgørelse, søge efter afgørelser, som er truffet af andre europæiske håndhævende myndigheder, i EECS' database og tage hensyn til dem, og de bør også tage hensyn til den håndhævende myndigheds egne tidligere afgørelser om det samme regnskabsmæssige forhold. Dette er tilfældet, uanset om afgørelsen træffes som en forhåndsgodkendelse eller som en afgørelse, der er baseret på offentliggjorte regnskaber.
92. Hvis en håndhævende myndighed agter at træffe en afgørelse, som tilsyneladende ikke er i overensstemmelse med en tidligere afgørelse eller med resultatet af en drøftelse af en ny sag vedrørende det samme eller et lignende regnskabsmæssigt forhold, bør den håndhævende myndighed forelægge den som en ny sag. Formålet er at fastslå, om forskelle i forhold og omstændigheder berettiger en afgørelse, som er forskellig fra den forudgående.

Rapportering

93. **Retningslinje 15: Alle nye sager, som opfylder nogen af de kriterier for forelæggelse, der er nævnt i retningslinje 12, bør forelægges for ESMA med de relevante oplysninger, normalt inden for to uger inden det møde i EECS, hvor de skal drøftes.**
94. **Retningslinje 16: Alle håndhævelsesafgørelser, der opfylder nogen af de kriterier for forelæggelse, der er nævnt i retningslinje 13, bør forelægges for ESMA med de relevante oplysninger, normalt inden for tre måneder, efter at afgørelsen er truffet.**
95. Koordineringen i EECS skulle blive lettere ved, at der findes en database. Formålet med databasen er at skabe en platform for deling af oplysninger på kontinuerlig basis. Fristen for forelæggelse er fastsat for at undgå for mange situationer, hvor andre håndhævende myndigheder ikke har kendskab til afgørelser, der allerede er truffet, og som der skulle have været taget hensyn til i forbindelse med senere afgørelser. ESMA vil gennemgå alle forelæggelser med hensyn til, om der er intern konsekvens, om oplysningerne er tilstrækkelige, og om der er anvendt korrekt terminologi, og kan kræve en ny forelæggelse eller supplerende oplysninger. Når en gennemgang er afsluttet, indlægger ESMA håndhævelsesafgørelsen i databasen.
96. EECS' database indeholder resultatet af den drøftelse, der fandt sted under mødet. Datastyringen sikrer, at afgørelser, som bliver forældede på grund af ændringer af regnskabsstandarder, flyttes til en særskilt del, og at afgørelser, der anses for at være uden teknisk betydning, også klassificeres i en særskilt del. ESMA er ansvarlig for at vedligeholde databasen.
97. **Retningslinje 17: For at fremme konsekvensen i anvendelsen af IFRS bør de europæiske håndhævende myndigheder inden for ESMA træffe beslutning om, hvilke afgørelser i databasen der kan offentliggøres anonymt.**
98. De håndhævende myndigheder bør med ESMA som koordinator foretage en udvælgelse af IFRS-håndhævelsesafgørelser, der skal offentliggøres. De afgørelser, der udvælges til offentliggørelse, bør opfylde et eller flere af følgende kriterier:
 - Afgørelsen vedrører et komplekst regnskabsmæssigt forhold eller et forhold, som kunne medføre forskellige anvendelser af IFRS
 - afgørelsen vedrører et forholdsvist almindeligt forekommende forhold blandt udstedere eller i forbindelse med en bestemt type virksomhed og kan derved være af interesse for andre håndhævende myndigheder eller tredjeparter, eller
 - afgørelsen vedrører et forhold, hvor der ikke er gjort erfaringer, eller hvor de håndhævende myndigheder har gjort indbyrdes uoverensstemmende erfaringer.
 - Afgørelsen er blevet truffet på grundlag af en bestemmelse, der ikke er omfattet af en specifik regnskabsstandard.

99. **Retningslinje 18: De europæiske håndhævende myndigheder bør regelmæssigt aflægge rapport om håndhævelsesaktiviteterne på nationalt plan og give ESMA de nødvendige oplysninger med henblik på rapportering og koordinering af de håndhævelsesaktiviteter, der gennemføres på europæisk plan.**
100. De håndhævende myndigheder bør regelmæssigt offentliggøre en rapport om de håndhævelsesstrategier, der er vedtaget, og de afgørelser, der er truffet i individuelle tilfælde, herunder regnskabsmæssige forhold og forhold vedrørende offentliggørelse. Den håndhævende myndighed afgør, om der skal aflægges rapport om disse forhold på anonymt eller ikke-anonymt basis.
101. De europæiske håndhævende myndigheder bør til ESMA indberette resultater og håndhævelsesafgørelser vedrørende de fælles håndhævelsesprioriteter, der er identificeret i overensstemmelse med retningslinje 10. Sammen med andre aktiviteter, der er relevante for koordineringen på europæisk plan, offentliggøres disse af ESMA i dens aktivitetsrapport om håndhævelse.